Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1346/2000, annettu 29 päivänä toukokuuta 2000, maksukyvyttömyysmenettelyistä

(EYVL L 160, 30.6.2000, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 603/2005, annettu 12 päivänä huhtikuuta 2005	L 100	1	20.4.2005
►**M2**	Neuvoston asetus (EY) N:o 694/2006, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2006	L 121	1	6.5.2006
►**M3**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1791/2006, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	1	20.12.2006

Muutettu:

►**A1**	Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu	L 236	33	23.9.2003

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EYVL L 265, 5.10.2001, s. 42 (1346/2000)

►**C2** Oikaisu, EYVL L 49, 17.2.2007, s. 36 (603/2005)

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1346/2000,

annettu 29 päivänä toukokuuta 2000,

maksukyvyttömyysmenettelyistä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan ja 67 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Saksan liittotasavallan ja Suomen tasavallan aloitteen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1])

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2])

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan unionin tavoitteena on luoda vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue.

(2) Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edellyttää rajat ylittävien maksukyvyttömyysmenettelyjen tehokasta ja tehollista toimintaa, ja tämän asetuksen antaminen on tarpeen, jotta saavutettaisiin kyseinen tavoite, joka kuuluu perustamissopimuksen 65 artiklassa tarkoitetun oikeudellisen yhteistyön alaan yksityisoikeudellisissa asioissa.

(3) Yritysten toiminnoilla on yhä enemmän rajat ylittäviä vaikutuksia, ja sen vuoksi niitä säännellään lisääntyvästi yhteisön lainsäädännöllä. Koska tällaisten yritysten maksukyvyttömyys vaikuttaa myös sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan, tarvitaan yhteisön säädöstä, jossa vaaditaan maksukyvyttömän velallisen omaisuutta koskevien toimenpiteiden yhteensovittamista.

(4) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta on tarpeen välttää kannustamasta osapuolia siirtämään omaisuutta tai oikeudenkäyntejä jäsenvaltiosta toiseen edullisemman oikeusaseman saamiseksi (”forum shopping”).

(5) Näitä tavoitteita ei voida saavuttaa riittävästi kansallisella tasolla, joten yhteisön tasolla toteutettava toiminta on perusteltua.

(6) Tässä asetuksessa olisi suhteellisuusperiaatteen mukaisesti rajoituttava säätämään toimivallasta aloittaa maksukyvyttömyysmenettely ja tehdä päätöksiä, jotka johtuvat välittömästi maksukyvyttömyysmenettelystä ja jotka liittyvät siihen läheisesti. Lisäksi tässä asetuksessa olisi säädettävä niinikään mainitun periaatteen mukaisesti kyseisten päätösten tunnustamisesta ja sovellettavasta laista.

(7) Tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan vuoden 1968 Brysselin yleissopimuksen ([3]), sellaisena kuin se on muutettuna siihen liittymistä koskevilla yleissopimuksilla ([4]), soveltamisalaan eivät kuulu maksukyvyttömien yhtiöiden tai muiden oikeushenkilöiden likvidaatioon liittyvät maksukyvyttömyysmenettelyt, oikeudelliset järjestelyt, akordi ja muut vastaavat menettelyt.

(8) Jotta saavutettaisiin rajat ylittäviä vaikutuksia omaavien maksukyvyttömyysmenettelyjen tehokkuuden parantamistavoite, on tar-

([1]) Lausunto annettu 2. maaliskuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([2]) Lausunto annettu 26. tammikuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([3]) EYVL L 299, 31.12.1972, s. 32.
([4]) EYVL L 204, 2.8.1975, s. 28. EYVL L 304, 30.10.1978, s. 1. EYVL L 388, 31.12.1982, s. 1. EYVL L 285, 3.10.1989, s. 1. EYVL C 15, 15.1.1997, s. 1.

▼B

peen ja aiheellista, että tuomioistuimen toimivaltaa, päätösten tunnustamista ja sovellettavaa lakia tällä alalla koskevat säännökset sisällytettäisiin yhteisön säädökseen, joka on velvoittava ja jäsenvaltioissa sellaisenaan sovellettavissa.

(9) Tätä asetusta olisi sovellettava maksukyvyttömyysmenettelyihin riippumatta siitä, onko velallinen luonnollinen henkilö vai oikeushenkilö, elinkeinonharjoittaja vai yksityishenkilö. Ne maksukyvyttömyysmenettelyt, joihin tätä asetusta sovelletaan, luetellaan liitteissä. Tämän asetuksen soveltamisalaan eivät kuuluisi vakuutusyrityksiä, luottolaitoksia, sijoituspalveluyrityksiä, jotka hallitsevat sivullisten hukuun varoja tai arvopapereita, eivätkä yhteissijoitusyrityksiä koskevat maksukyvyttömyysmenettelyt. Tämä asetus ei koskisi tällaisia yrityksiä sen vuoksi, että ne kuuluvat erityisen sääntelyn piiriin, ja osittain siksi, että kansallisilla valvontaviranomaisilla on erittäin laajat valtuudet puuttua niiden asioihin.

(10) Maksukyvyttömyysmenettelyissä ei kuitenkaan välttämättä edellytetä toimivaltaisen oikeusviranomaisen toimenpiteitä. Tässä asetuksessa ilmaisu ”tuomioistuin” olisi ymmärrettävä laajasti, niin että siihen sisältyy henkilö tai toimielin, joka kansallisen lain mukaan on toimivaltainen päättämään menettelyn aloittamisesta. Jotta tätä asetusta voitaisiin soveltaa, menettelyjen (jotka käsittävät laissa säädettyjä toimenpiteitä ja muodollisuuksia) olisi oltava sekä asetuksen säännösten mukaisia että myös virallisesti tunnustettuja ja oikeudellisesti tehokkaita jäsenvaltiossa, jossa maksukyvyttömyysmenettely aloitetaan ja menettelyn olisi oltava velallisen kaikkia velkoja koskeva, jossa velallinen menettää osittain tai kokonaan määräysvallan omaisuuteensa ja jossa määrätään selvittäjä.

(11) Tässä asetuksessa tunnustetaan se, että koska eri jäsenvaltioiden aineellisen oikeuden säännökset poikkeavat merkittävästi toisistaan, ei ole käytännöllistä ottaa käyttöön koko yhteisön alueella soveltamisalaltaan yleistä maksukyvyttömyysmenettelyä. Menettelyn aloittavan valtion lain poikkeukseton soveltaminen johtaisi näin ollen usein vaikeuksiin. Tämä koskee esimerkiksi vakuuksia koskevaa lainsäädäntöä, joka on hyvin erilainen yhteisön eri maissa. Lisäksi myös joidenkin velkojien maksukyvyttömyysmenettelyssä nauttimat etuoikeudet ovat osin täysin erilaisia. Tässä asetuksessa tämä olisi pyrittävä ottamaan kahdella tavoin huomioon; yhtäältä tässä asetuksessa olisi säädettävä sovellettavaa lainsäädäntöä koskevista erityissäännöistä erityisen merkityksellisten oikeuksien ja oikeussuhteiden osalta (esimerkiksi esineoikeus ja työsopimukset), toisaalta vaikutuksiltaan yleisen päämenettelyn rinnalla olisi sallittava myös kansalliset menettelyt, jotka koskevat ainoastaan menettelyn aloittavassa valtiossa olevaa omaisuutta.

(12) Tässä asetuksessa mahdollistetaan päämenettelyn aloittaminen siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisen pääintressien keskus sijaitsee. Tämä menettely on vaikutuksiltaan yleinen ja pyrkii käsittämään velallisen koko omaisuuden. Eri intressien suojaamiseksi tässä asetuksessa sallitaan sekundäärimenettelyn aloittaminen rinnakkain päämenettelyn kanssa. Sekundäärimenettely voidaan aloittaa siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka. Sekundäärimenettelyn vaikutukset rajoittuvat kyseisen valtion alueella sijaitsevaan velallisen omaisuuteen. Päämenettelyn ja sekundäärimenettelyjen yhteensovittamista koskevat pakottavat säännökset tyydyttävät yhtenäisyyden tarpeen yhteisössä.

(13) ”Pääintressien keskuksen” olisi oltava sama kuin paikka, jossa velallinen hallinnoi säännöllisesti intressejään ja joka on näin ollen kolmansien osapuolten tiedettävissä.

(14) Tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan menettelyihin, joissa velallisen pääintressien keskus sijaitsee yhteisössä.

▼B

(15) Toimivaltaa koskevissa tämän asetuksen säännöksissä säädetään vain kansainvälisestä toimivallasta eli niissä osoitetaan jäsenvaltio, jonka tuomioistuimissa maksukyvyttömyysmenettely voidaan aloittaa. Alueellinen toimivalta tässä jäsenvaltiossa määräytyy kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan.

(16) Tuomioistuimella, joka on toimivaltainen aloittamaan päämenettelyn, olisi oltava oikeus määrätä väliaikaisia turvaamista koskevia toimenpiteitä maksukyvyttömyysmenettelyn hakemisesta alkaen. Ennen maksukyvyttömyysmenettelyn alkamista ja sen jälkeen määrätyt turvaamista koskevat toimenpiteet ovat hyvin tärkeitä maksukyvyttömyysmenettelyn tehokkuuden takaamiseksi. Tämä asetus sisältää tässä suhteessa eri mahdollisuuksia; yhtäältä tuomioistuimen, joka on toimivaltainen aloittamaan päämenettelyn, olisi voitava myös määrätä muiden jäsenvaltioiden alueella sijaitsevaan omaisuuteen kohdistuvia väliaikaisia turvaamista koskevia toimenpiteitä ja toisaalta väliaikaisen selvittäjän, joka on määrätty ennen päämenettelyn aloittamista, olisi voitava hakea sellaisissa valtioissa, joissa velallisella on toimipaikka, kyseisten valtioiden lainsäädännön mukaisia turvaamista koskevia toimenpiteitä.

(17) Ennen päämenettelyn aloittamista oikeuden hakea maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka, olisi oltava rajoitettu paikallisiin velkojiin ja paikallisen toimipaikan velkojiin tai tapauksiin, joissa päämenettelyä ei voida aloittaa sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa velallisen pääintressien keskus sijaitsee. Tämän rajoituksen tarkoituksena on, että tapaukset, joissa alueellista maksukyvyttömyysmenettelyä haetaan ennen päämenettelyä, pyritään rajoittamaan siihen, mikä on ehdottomasti välttämätöntä. Jos päämenettely aloitetaan, alueellisesta menettelystä tulee sekundäärimenettely.

(18) Tässä asetuksessa ei rajoiteta oikeutta hakea päämenettelyn tultua aloitetuksi maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka. Päämenettelyn selvittäjä tai muu henkilö, joka kyseisen jäsenvaltion kansallisen lain mukaan on toimivaltainen, voi pyytää sekundäärimenettelyn aloittamista.

(19) Sekundäärimenettelyt voivat paikallisten etujen suojaamisen ohella palvella eri tarkoituksia. Voi esiintyä tapauksia, joissa velallisen omaisuus on liian hankalaa hallinnoida yhtenä kokonaisuutena tai joissa erot asianomaisten oikeusjärjestelmien välillä ovat niin suuria, että aloitusvaltion lain vaikutusten ulottamisesta muihin jäsenvaltioihin, joissa varoja sijaitsee, saattaa aiheutua vaikeuksia. Tämän vuoksi päämenettelyn selvittäjä voi hakea sekundäärimenettelyn aloittamista, jos omaisuuden tehokas hallinnointi sitä vaatii.

(20) Päämenettely ja sekundäärimenettelyt voivat edistää koko omaisuuden tehokasta rahaksimuuttoa kuitenkin vain, jos rinnakkaiset menettelyt sovitetaan yhteen. Tämä edellyttää etenkin, että selvittäjät ovat läheisessä yhteistyössä, erityisesti antamalla toisilleen riittävästi tietoja. Päämenettelyn hallitsevan aseman varmistamiseksi tämän menettelyn selvittäjälle olisi annettava useita mahdollisuuksia vaikuttaa samanaikaisesti vireillä oleviin sekundäärisiin menettelyihin. Päämenettelyn selvittäjän olisi voitava esimerkiksi ehdottaa tervehdyttämissuunnitelmaa tai sovintoa tai pyytää omaisuuden rahaksimuuttamistoimenpiteiden keskeyttämistä sekundäärimenettelyssä.

(21) Jokaisella velkojalla olisi riippumatta siitä, missä velkojan asuin- tai kotipaikka taikka sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee yhteisössä, oltava oikeus ilmoittaa saatavansa jokaisessa yhteisössä vireillä olevassa velallisen omaisuutta koskevassa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Tämä koskee myös veroviranomaisia ja sosiaaliturvalaitoksia. Velkojien tasapuolisen kohtelun turvaamiseksi

▼B

varojen jako on kuitenkin sovitettava yhteen. Kunkin velkojan olisi tosin saatava pitää itsellään, mitä hän on saanut jossakin maksukyvyttömyysmenettelyssä, mutta hänen olisi voitava saada osallistua kokonaisvarojen jakoon toisissa menettelyissä vain, jos muut samassa asemassa olevat velkojat ovat saaneet saman osuuden saamisistaan.

(22) Tässä asetuksessa olisi säädettävä, että sen soveltamisalaan kuuluvat päätökset maksukyvyttömyysmenettelyjen aloittamisesta, kulusta ja päättämisestä sekä tällaisiin menettelyihin välittömästi liittyvät päätökset on tunnustettava välittömästi. Ilman eri toimenpiteitä tapahtuvan tunnustamisen olisi merkittävä, että aloitusvaltion lain mukaiset menettelyn oikeusvaikutukset ulotetaan kaikkiin muihin jäsenvaltioihin. Jäsenvaltioiden tuomioistuimien päätösten tunnustamisen olisi perustuttava keskinäisen luottamuksen periaatteeseen. Siksi perusteet tunnustamatta jättämiselle olisi rajoitettava ainoastaan välttämättömimpään. Tämän periaatteen mukaan olisi ratkaistava myös se ristiriitatilanne, jossa kahden jäsenvaltion tuomioistuimet katsovat olevansa toimivaltaisia aloittamaan maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn. Menettelyn ensimmäisenä aloittaneen tuomioistuimen päätös olisi tunnustettava muissa jäsenvaltioissa ilman, että niissä voitaisiin tutkia kyseisen tuomioistuimen päätöstä.

(23) Tässä asetuksessa olisi määritettävä sen piiriin kuuluviin kysymyksiin yhtenäiset lainvalintasäännöt, jotka niiden soveltamisalalla korvaavat yksittäisten valtioiden kansainvälisen yksityisoikeuden säännökset. Jollei toisin säädetä, sovellettaisiin menettelyn aloittaneen jäsenvaltion lakia (lex concursus). Tätä lainvalintasääntöä olisi sovellettava sekä päämenettelyissä että paikallisissa menettelyissä. Menettelyn aloitusvaltion konkurssilain mukaan määräytyvät kaikki maksukyvyttömyysmenettelyn oikeusvaikutukset, sekä prosessuaaliset että materiaaliset, asianomaisiin henkilöihin ja oikeussuhteisiin. Sen mukaan määräytyvät kaikki maksukyvyttömyysmenettelyn aloitusta, kulkua ja päättämistä koskevat edellytykset.

(24) Se, että maksukyvyttömyysmenettely, johon sovelletaan pääsääntöisesti menettelyn aloitusvaltion lakia, tunnustetaan ilman eri toimenpiteitä, saattaa olla ristiriidassa niiden sääntöjen kanssa, joiden mukaisesti oikeustoimia toteutetaan muissa jäsenvaltioissa. Perustellun luottamuksen ja oikeustoimien varmuuden turvaamiseksi muissa kuin menettelyn aloitusvaltiossa olisi säädettävä useita poikkeuksia pääsäännöstä.

(25) Menettelyn aloitusvaltion laista on erityistä tarvetta poiketa esineoikeuksien osalta, sillä nämä oikeudet ovat erittäin merkittäviä luotonannossa. Esineoikeuksien perustamisen, pätevyyden ja ulottuvuuden on tavanomaisesti määräydyttävä esineoikeuden kohteen sijaintivaltion lain mukaan eikä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen saa vaikuttaa niihin. Esineoikeuden haltijan olisi siten voitava vedota oikeuteensa erottaa esineoikeuden kohde velallisen omaisuudesta tai saada vakuutensa osalta erillisselvitys. Jos omaisuuteen kohdistuu esineoikeuksia sen jäsenvaltion lain nojalla, jossa omaisuus sijaitsee, mutta päämenettely toteutetaan toisessa jäsenvaltiossa, päämenettelyn selvittäjän olisi voitava hakea sekundäärimenettelyn aloittamista sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jossa esineoikeudet syntyvät, jos velallisella on siellä toimipaikka. Jos sekundäärimenettelyä ei aloiteta, esineoikeuksien piiriin kuuluvan omaisuuden myynnistä syntyvä ylijäämä on maksettava päämenettelyn selvittäjälle.

(26) Jos menettelyn aloitusvaltion laki ei salli kuittausta, velkojalla olisi kuitenkin oltava oikeus kuittaukseen, jos se on mahdollista maksukyvyttömän velallisen saatavaan sovellettavan lain mukaan. Tällä tavoin kuittaus toimii eräänlaisena lakiin perustuvana takuuna, johon velkoja voi nojautua saatavan syntyhetkellä.

▼B

(27) Myös maksujärjestelmiä ja rahoitusmarkkinoita on erityisesti suojattava. Tämä koskee esimerkiksi näissä järjestelmissä käytettäviä selvitys- ja nettoutussopimuksia sekä arvopapereiden myyntiä ja sellaisten oikeustoimien osalta asetettuja vakuuksia, joista on säädetty erityisesti selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/26/EY ([1]). Tämän vuoksi näihin toimiin olisi sovellettava ainoastaan kyseistä järjestelmää tai kyseisiä rahoitusmarkkinoita koskevaa lakia. Tällä säännöllä pyritään estämään se, että liikekumppanin maksukyvyttömyys vaikuttaisi jäsenvaltioiden maksuja kuittausjärjestelmissä tai säännellyillä rahoitusmarkkinoilla käytettäviin liiketoimien maksu- ja selvitysmenettelyihin. Direktiivi 98/26/EY sisältää erityismääräyksiä, joiden on mentävä tämän asetuksen yleisten säännösten edelle.

(28) Työntekijöiden ja työsuhteiden suojelemiseksi on sen, miten maksukyvyttömyysmenettely vaikuttaa työsuhteen jatkumiseen tai päättymiseen sekä työsuhteen osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin, määräydyttävä kyseiseen sopimukseen sovellettavien yleisten lainvalintasääntöjen mukaan. Muiden maksukyvyttömyysoikeudellisten kysymysten olisi määräydyttävä menettelyn aloitusvaltion lain mukaan, kuten sen, onko työntekijän saatavilla etuoikeuksia ja mikä on tällaisten etuoikeuksien etusija.

(29) Elinkeinotoimintaan liittyvien näkökohtien vuoksi maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätöksen olennainen sisältö olisi selvittäjän pyynnöstä julkaistava muissa jäsenvaltioissa. Siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisella on toimipaikka, voidaan julkaiseminen määrätä pakolliseksi. Kummassakaan tapauksessa julkaiseminen ei kuitenkaan voi olla muussa jäsenvaltiossa aloitetun menettelyn tunnustamisen edellytys.

(30) On mahdollista, että jotkut asianomaiset eivät tosiasiassa tiedä menettelyn aloittamisesta ja toimivat vilpittömässä mielessä tavalla, joka on ristiriidassa uuden tilanteen kanssa. Niiden henkilöiden suojaamiseksi, jotka tietämättä menettelyn aloittamisesta toisessa valtiossa tekevät velalliselle maksusuorituksen, joka olisi ollut annettava toisessa valtiossa aloitetun maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjälle, olisi säädettävä, että tällainen maksaja vapautuu velasta.

(31) Tähän asetukseen olisi sisällyttävä maksukyvyttömyysmenettelyjen järjestämistä koskevia liitteitä. Koska nämä liitteet liittyvät yksinomaan jäsenvaltioiden lainsäädäntöön, neuvostolla on erityinen ja perusteltu aihe pidättää itsellään oikeus muuttaa näitä liitteitä jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.

(32) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.

(33) Tanskan asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetus siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

ON ANTANUT SEURAAVAN ASETUKSEN:

([1]) EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

▼B

I LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan sellaiseen velallisen kaikkia velkoja koskevaan maksukyvyttömyysmenettelyyn, jossa velallinen menettää osittain tai kokonaan määräysvallan omaisuuteensa ja jossa määrätään selvittäjä.

2. Tätä asetusta ei sovelleta, jos maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena on vakuutus- tai luottolaitos, sijoituspalveluyritys, jonka tarjoamiin palveluihin liittyy sivullisten varojen tai arvopaperien hallintaa, taikka yhteissijoitusyritys.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ”maksukyvyttömyysmenettelyllä” 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kaikkia velkoja koskevaa menettelyä. Luettelo menettelyistä on liitteessä A;

b) ”selvittäjällä” sellaista henkilöä tai toimielintä, jonka tehtävänä on hallinnoida tai muuttaa rahaksi menettelyn piiriin kuuluvaa omaisuutta taikka valvoa velallisen liiketoimintaa. Luettelo näistä henkilöistä ja toimielimistä on liitteessä C;

c) ”likvidaatiomenettelyllä” sellaista a alakohdan mukaista maksukyvyttömyysmenettelyä, jossa velallisen omaisuus muutetaan rahaksi, mukaan lukien menettely, joka voi päättyä myös sovintoon tai muuhun maksukyvyttömyyden lopettavaan järjestelyyn taikka lakata varojen riittämättömyyden vuoksi. Luettelo näistä menettelyistä on liitteessä B;

d) ”tuomioistuimella” jäsenvaltion lainkäyttöelintä tai muuta viranomaista, joka on toimivaltainen päättämään menettelyn aloittamisesta tai tekemään muita menettelyyn liittyviä päätöksiä;

e) maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista tai selvittäjän määräämistä koskevalla ”päätöksellä” sellaisen tuomioistuimen tekemää päätöstä, joka on toimivaltainen päättämään menettelyn aloittamisesta tai selvittäjän määräämisestä;

f) ”menettelyn alkamisella” ajankohtaa, josta alkaen päätöstä menettelyn aloittamisesta on noudatettava riippumatta siitä, onko päätös lopullinen;

g) ”jäsenvaltiolla, jossa omaisuus sijaitsee”

— esineen osalta jäsenvaltiota, jossa esine sijaitsee,

— sellaisen omaisuuden tai oikeuden osalta, jota koskeva omistus- tai muu oikeus on merkittävä julkiseen rekisteriin, sitä jäsenvaltiota, jossa rekisteriä pidetään,

— saatavien osalta jäsenvaltiota, jossa sitoumuksen täyttämiseen velvollisella osapuolella on 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pääintressien keskus;

h) ”toimipaikalla” sellaista taloudellisen toiminnan paikkaa, jossa velallinen harjoittaa muuten kuin tilapäisesti taloudellista toimintaa inhimillisin ja aineellisin voimavaroin.

▼B

3 artikla

Kansainvälinen toimivalta

1. Sen jäsenvaltion tuomioistuin, jossa velallisella on pääintressien keskus, on toimivaltainen aloittamaan maksukyvyttömyysmenettelyn. Yhteisön ja muun oikeushenkilön pääintressien keskuksen katsotaan sijaitsevan siinä valtiossa, jossa oikeushenkilöllä on sääntömääräinen kotipaikka, jollei muuta näytetä.

2. Jos velallisen pääintressien keskus sijaitsee jäsenvaltiossa, muun jäsenvaltion tuomioistuin on toimivaltainen aloittamaan maksukyvyttömyysmenettelyn vain, jos velallisella on toimipaikka tässä jäsenvaltiossa. Tällaisen menettelyn vaikutukset rajoittuvat viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa sijaitsevaan velallisen omaisuuteen.

3. Jos maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu 1 kohdan nojalla, myöhemmin 2 kohdan nojalla aloitettava menettely on sekundäärimenettely. Tällaisen menettelyn on oltava likvidaatiomenettely.

4. Ennen kuin 1 kohdan mukainen päämenettely on aloitettu, 2 kohdassa tarkoitettu menettely voidaan aloittaa vain:

a) jos 1 kohdan mukaista menettelyä ei voida aloittaa sen jäsenvaltion lainsäädännöstä johtuvien edellytysten vuoksi, jossa velallisen pääintressien keskus sijaitsee;

b) jos maksukyvyttömyysmenettelyä on hakenut velkoja, jonka kotipaikka tai asuinpaikka taikka sääntömääräinen kotipaikka on siinä jäsenvaltiossa, jossa velallisen toimipaikka sijaitsee tai jonka saatava perustuu toimipaikassa harjoitetusta toiminnasta johtuvaan velvoitteeseen.

4 artikla

Sovellettava laki

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, maksukyvyttömyysmenettelyyn ja sen vaikutuksiin sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa menettely on alkanut, jäljempänä ’menettelyn aloitusvaltio’.

2. Menettelyn aloittamisen edellytykset, menettelyn kulku sekä menettelyn päättäminen määräytyvät menettelyn aloitusvaltion lain mukaan. Sen mukaan määräytyy erityisesti:

a) minkälainen velallinen voi olla maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena;

b) maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin kuuluva omaisuus sekä sellaisen omaisuuden asema, jonka velallinen saa maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen;

c) velallisen ja selvittäjän toimivaltasuhteet;

d) kuittauksen edellytykset;

e) maksukyvyttömyysmenettelyn vaïkutukset velallisen sopimussuhteisiin;

f) maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset saatavien erillisperintään, lukuun ottamatta vireillä olevia oikeudenkäyntejä;

g) mille saataville voidaan vaatia maksua velallisen omaisuudesta sekä maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen syntyneiden saatavien asema;

h) saatavien ilmoittaminen, todistaminen ja hyväksyminen;

i) omaisuuden myynnistä kertyneiden varojen jakaminen, maksunsaantijärjestys sekä niiden velkojien oikeudet, jotka ovat menettelyn alkamisen jälkeen saaneet osittaisen suorituksen esinevakuuden tai kuittauksen perusteella;

▼B

j) maksukyvyttömyysmenettelyn päättämisen edellytykset ja vaikutukset, erityisesti sovinnon osalta;

k) velkojien oikeudet maksukyvyttömyysmenettelyn päättymisen jälkeen;

l) vastuu maksukyvyttömyysmenettelyn kustannuksista;

m) velkojia vahingoittavien oikeustointen mitättömyys, pätemättömyys ja peräytyminen.

5 artikla

Sivullisen esineoikeudet

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn alkaminen ei vaikuta velkojan tai sivullisen esineoikeuteen, joka kohdistuu menettelyn alkaessa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan velallisen omaisuuteen, olipa se aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää ja riippumatta siitä, onko kyseessä tietty omaisuus vai ajallisesti vaihtelevan omaisuuden muodostama kokonaisuus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia ovat erityisesti:

a) oikeus omaisuuden rahaksimuuttoon sekä oikeus saada maksu omaisuudesta tai sen tuotosta, erityisesti pantin tai kiinnityksen perusteella;

b) yksinoikeus saatavan perimiseen, erityisesti silloin kun saatava on velan vakuutena tai siirretty vakuustarkoituksessa;

c) oikeus vaatia omaisuuden palauttamista siltä, joka hallitsee tai käyttää omaisuutta oikeudenhaltijan tahdon vastaisesti;

d) esineoikeudellisesti suojattu oikeus omaisuuden tuottoon.

3. Esineoikeuteen rinnastetaan rekisteriin merkitty, sivullisiin nähden tehokas oikeus saada 1 kohdassa tarkoitettu esineoikeus.

4. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 4 artiklan 2 kohdan m alakohdan mukaisesti.

6 artikla

Kuittaus

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn alkaminen ei estä velkojaa käyttämästä saatavaansa velalliselle olevan velkansa kuittaamiseen, jos tällainen kuittaus on sallittu sen valtion lain mukaan, jota sovelletaan menettelyn kohteena olevan velallisen saatavaan.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 4 artiklan 2 kohdan m alakohdan mukaisesti.

7 artikla

Omistuksenpidätys

1. Omaisuuden ostajaa koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn alkaminen ei vaikuta myyjän omistuksenpidätysehtoon perustuviin oikeuksiin, jos omaisuus maksukyvyttömyysmenettelyn alkaessa sijaitsi muussa jäsenvaltiossa kuin menettelyn aloitusvaltiossa.

2. Jos omaisuuden myyjää koskeva maksukyvyttömyysmenettely alkaa sen jälkeen, kun omaisuus on toimitettu, menettelyn alkaminen ei oikeuta purkamaan kauppaa eikä estä ostajaa saamasta omistusoikeutta

▼B

kaupan kohteeseen, jos myyty omaisuus menettelyn alkaessa sijaitsi muussa jäsenvaltiossa kuin menettelyn aloitusvaltiossa.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 4 artiklan 2 kohdan m alakohdan mukaisesti.

8 artikla

Kiinteää omaisuutta koskeva sopimus

Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset kiinteän omaisuuden hankkimista tai käyttöä koskevaan sopimukseen määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa kiinteä omaisuus sijaitsee.

9 artikla

Maksujärjestelmät ja rahoitusmarkkinajärjestelyt

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset maksu- tai katteensiirtojärjestelmän taikka rahoitusmarkkinajärjestelyn osapuolen oikeuksiin ja velvollisuuksiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota sovelletaan kyseiseen järjestelmään tai markkinajärjestelyyn, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta maksun tai toimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä kyseiseen maksujärjestelmään tai rahoitusmarkkinajärjestelyyn sovellettavan lain nojalla.

10 artikla

Työsopimukset

Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset työsopimukseen ja työsuhteeseen määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota sovelletaan kyseiseen työsopimukseen.

11 artikla

Vaikutukset rekisteröitäviin oikeuksiin

Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset sellaisiin velallisen oikeuksiin, jotka koskevat kiinteää omaisuutta, alusta tai ilma-alusta ja jotka on merkittävä julkiseen rekisteriin, määräytyvät sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa rekisteriä pidetään.

12 artikla

Yhteisöpatentit ja -tavaramerkit

Tätä asetusta sovellettaessa yhteisöpatentti tai yhteisötavaramerkki taikka muu vastaava oikeus, joka on perustettu yhteisölainsäädännön mukaan, voi kuulua vain 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn piiriin.

13 artikla

Oikeustoimen peräyttäminen

Mitä 4 artiklan 2 kohdan m alakohdassa säädetään, ei sovelleta, jos se, joka on saanut etua velkojia vahingoittavasta toimesta, osoittaa, että

▼B

— tähän oikeustoimeen sovellettava laki on muun jäsenvaltion kuin menettelyn aloitusvaltion laki,

ja että

— tämän lain mukaan ei ole mitään mahdollisuutta peräyttää kyseistä oikeustointa.

14 artikla

Luovutuksensaajan suoja

Jos velallinen maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen tekee vastikkeellisen oikeustoimen, joka koskee

— kiinteää omaisuutta, tai

— julkiseen rekisteriin merkittävää alusta tai ilma-alusta, taikka

— arvo-osuutta, joka perustuu osuuden kirjaamiseen lakisääteiseen rekisteriin,

tällaisen oikeustoimen pätevyys määräytyy sen valtion lain mukaan, jossa kiinteistö sijaitsee tai jossa rekisteriä pidetään.

15 artikla

Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset vireillä oleviin oikeudenkäynteihin

Maksukyvyttömyysmenettelyn vaikutukset menettelyn piiriin kuuluvaa velallisen omaisuutta koskevaan vireillä olevaan oikeudenkäyntiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa oikeudenkäynti on vireillä.

II LUKU

Maksukyvyttömyysmenettelyn tunnustaminen

16 artikla

Periaate

1. Maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskeva päätös, jonka on tehnyt 3 artiklan mukaan toimivaltainen jäsenvaltion tuomioistuin, on tunnustettava kaikissa muissa jäsenvaltioissa siitä alkaen, kun päätöstä on noudatettava menettelyn aloitusvaltiossa.

Tätä säännöstä on sovellettava myös silloin, kun velallinen oikeudellisen luonteensa vuoksi ei olisi voinut olla maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena toisessa jäsenvaltiossa.

2. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn tunnustaminen ei estä toisen jäsenvaltion tuomioistuinta aloittamasta 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Tällöin viimeksi mainittu menettely on sekundäärimenettely.

17 artikla

Tunnustamisen vaikutukset

1. Päätös 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamisesta saa ilman eri muodollisuuksia muissa jäsenvaltioissa samat vaikutukset kuin sillä on menettelyn aloitusvaltion lain mukaan, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu eikä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä ole aloitettu tässä toisessa jäsenvaltiossa.

▼B

2. Muissa jäsenvaltioissa ei saa kieltää 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn vaikutuksia. Menettelystä johtuvia rajoituksia velkojien oikeuksiin erityisesti maksun lykkäyksen tai maksuvelvollisuudesta vapauttamisen osalta voidaan toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan omaisuuteen nähden kohdistaa vain niihin velkojiin, jotka ovat siihen suostuneet.

18 artikla

Selvittäjän toimivaltuudet

1. Selvittäjä, jonka 3 artiklan 1 kohdan mukaan toimivaltainen tuomioistuin on määrännyt, voi käyttää toisessa jäsenvaltiossa kaikkia niitä toimivaltuuksia, joita hänellä on menettelyn aloitusvaltion lain mukaan, niin kauan kuin siellä ei ole aloitettu toista maksukyvyttömyysmenettelyä tai annettu toista maksukyvyttömyysmenettelyä koskevan hakemuksen perusteella toimivaltuuksien käytön estävää turvaamista koskevaa toimenpidettä. Hän voi erityisesti siirtää velallisen omaisuutta sen sijaintivaltiosta, jollei 5 tai 7 artiklasta muuta johdu.

2. Selvittäjä, jonka 3 artiklan 2 kohdan mukaan toimivaltainen tuomioistuin on määrännyt, voi esittää toisessa jäsenvaltiossa vaatimuksia oikeudenkäynnistä tai muutoin sillä perusteella, että irtainta omaisuutta on siirretty maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen menettelyn aloitusvaltiosta tähän toiseen jäsenvaltioon. Hän voi myös vaatia oikeustoimen peräyttämistä, milloin se on velkojien edun mukaista.

3. Toimivaltuuksiaan käyttäessään selvittäjän on noudatettava sen jäsenvaltion lakia, jossa hän aikoo toimia, erityisesti menettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden rahaksimuuttoa koskevia säännöksiä. Näihin toimivaltuuksiin ei voi sisältyä pakkokeinojen käyttöä eikä oikeutta ratkaista riitaa.

19 artikla

Todistus selvittäjän määräämisestä

Selvittäjän määräys on osoitettava esittämällä oikeaksi todistettu jäljennös alkuperäisestä päätöksestä, jolla määräys on annettu, tai muulla toimivaltaisen tuomioistuimen antamalla todistuksella.

Selvittäjän määräyksestä voidaan vaatia käännös sen jäsenvaltion virralliselle kielelle, jossa selvittäjä aikoo toimia, tai jollekin sen virallisista kielistä. Muuta laillistamista tai vastaavaa muodollisuutta ei saa vaatia.

20 artikla

Suorituksen palauttaminen ja huomioon ottaminen

1. Jos velkoja 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn alkamisen jälkeen saa millä tavalla tahansa, erityisesti ulosottotoimin, täyden tai osittaisen suorituksen saatavastaan velallisen muussa jäsenvaltiossa sijaitsevasta omaisuudesta, hänen on palautettava selvittäjälle, mitä hän on saanut, jollei 5 tai 7 artiklasta muuta johdu.

2. Velkojien yhdenvertaisen kohtelun turvaamiseksi velkojalle, joka on maksukyvyttömyysmenettelyssä saanut saatavalleen jako-osuutta, jaetaan muussa maksukyvyttömyysmenettelyssä jako-osuutta vain, jos muut samassa etuoikeusasemassa olevat velkojat ovat siinä saaneet vastaavan jako-osuuden.

▼B

21 artikla

Kuuluttaminen

1. Selvittäjä voi vaatia, että toisessa jäsenvaltiossa julkaistaan kuulutus maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamispäätöksestä ja tarvittaessa selvittäjän määräämistä koskevasta päätöksestä siellä voimassa olevien julkaisemista koskevien säännösten mukaisesti. Tällaisesta kuulutuksesta on muun muassa käytävä ilmi, kenet on määrätty selvittäjäksi ja perustuuko toimivalta 3 artiklan 1 kohtaan vai 3 artiklan 2 kohtaan.

►C1 2. Jäsenvaltio, jonka alueella velallisella on toimipaikka, ◄ voi kuitenkin säätää julkaisemisen pakolliseksi. Tällöin selvittäjän taikka sen jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen, jossa 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu menettely on aloitettu, on huolehdittava julkaisemisesta.

22 artikla

Merkintä julkiseen rekisteriin

1. Selvittäjä voi vaatia, että 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamispäätöksestä on tehtävä merkintä kiinteistörekisteriin, kaupparekisteriin ja muuhun toisessa jäsenvaltiossa pidettävään rekisteriin.

2. Jäsenvaltio voi kuitenkin säätää rekisteriin merkitsemisen pakolliseksi. Tällöin selvittäjän taikka sen jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen, jossa 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu menettely on aloitettu, on huolehdittava rekisteriin merkitsemisestä.

23 artikla

Kustannukset

Edellä 21 ja 22 artiklassa tarkoitetusta kuulutuksesta ja rekisteriin merkitsemisestä aiheutuneita kustannuksia pidetään menettelyyn liittyvinä kustannuksina.

24 artikla

Velalliselle olevan velvoitteen täyttäminen

1. Jos joku on jäsenvaltiossa täyttänyt velvoitteen velalliselle, joka on toisessa jäsenvaltiossa aloitetun maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena, vaikka velvoite olisi ollut täytettävä tämän maksukyvyttömyysmenettelyn selvittäjälle, vapautuu hän velvoitteestaan, jos hän ei tiennyt menettelyn alkamisesta.

2. Jos velvoite on täytetty ennen kuin 21 artiklassa tarkoitettu kuulutus on julkaistu, katsotaan, jollei muuta näytetä, että velvoitteen täyttänyt osapuoli ei tiennyt menettelyn alkamisesta; jos sitoumus on täytetty kuulutuksen julkaisemisen jälkeen, katsotaan, jollei muuta näytetä, että hän tiesi menettelyn alkamisesta.

25 artikla

Muiden päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Sellaisen tuomioistuimen päätös, jonka päätös menettelyn aloittamisesta tunnustetaan 16 artiklan mukaisesti ja joka koskee maksukyvyttömyysmenettelyn kulkua tai päättämistä taikka tuomioistuimen hyväksymää sovintoa, on niin ikään tunnustettava ilman eri muodollisuuksia. Sellainen päätös on pantava täytäntöön tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla tehdyn Brysselin yleissopimuksen 31-51 artiklan mukaisesti, sellaisena kuin se on

▼B

muutettuna kyseiseen yleissopimukseen liittymisestä tehdyillä yleissopimuksilla, lukuun ottamatta Brysselin yleissopimuksen 34 artiklan 2 kappaletta.

Mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, on sovellettava myös maksukyvyttömyysmenettelystä välittömästi johtuvaan ja siihen läheisesti liittyvään päätökseen, silloinkin kun sen on antanut muu tuomioistuin.

Mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, on sovellettava vastaavasti turvaamista koskevasta toimenpiteestä tehtyyn päätökseen, joka on annettu maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen tekemisen jälkeen.

2. Muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen päätösten tunnustamisen ja täytäntöönpanon osalta noudatetaan 1 kohdassa mainitun yleissopimuksen määräyksiä, siltä osin kuin kyseinen yleissopimus koskee niitä.

3. Jäsenvaltiot eivät ole velvollisia tunnustamaan eivätkä panemaan täytäntöön sellaista 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä, joka johtaisi henkilökohtaisen vapauden rajoittamiseen tai kirjesalaisuuden loukkaamiseen.

26 artikla **(1)**

Ordre public

Jäsenvaltio voi kieltäytyä tunnustamasta toisessa jäsenvaltiossa aloitettua maksukyvyttömyysmenettelyä tai panemasta täytäntöön menettelyn yhteydessä annettua päätöstä, milloin tunnustaminen tai täytäntöönpano olisi vastoin sen valtion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), erityisesti vastoin sen perusperiaatteita tai sen valtiosäännössä turvattuja yksilön oikeuksia ja vapauksia.

III LUKU

Sekundäärimenettely

27 artikla

Aloittaminen

Jos jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen aloittama 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu maksukyvyttömyysmenettely tunnustetaan toisessa jäsenvaltiossa (päämenettely), voi 3 artiklan 2 kohdan mukaan toimivaltainen toisen jäsenvaltion tuomioistuin aloittaa sekundäärimenettelyn ilman, että velallisen maksukyvyttömyyttä tutkitaan tässä toisessa valtiossa. Tällaisen menettelyn on oltava liitteessä B mainittu menettely. Menettelyn vaikutukset rajoittuvat siihen velallisen omaisuuteen, joka sijaitsee kyseisessä jäsenvaltiossa.

28 artikla

Sovellettava laki

Jollei tämän asetuksen määräyksistä johdu muuta, sekundäärimenettelyyn sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa sekundäärimenettely on alkanut.

(1) Huom. Portugalin lausuma asetuksen 26 ja 37 artiklan soveltamisesta. (EYVL C 183, 30.6.2000, s. 1).

▼B

29 artikla

Oikeus pyytää menettelyn aloittamista

Sekundäärimenettelyn aloittamista voi pyytää:

a) päämenettelyn selvittäjä;

b) jokainen muu henkilö tai viranomainen, jolla on oikeus hakea maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa sekundäärimenettelyn aloittamista pyydetään.

30 artikla

Kustannusten ennakkomaksu

Jos sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa sekundäärimenettelyn aloittamista on haettu, maksukyvyttömyysmenettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden tulee riittää kattamaan kokonaan tai osin menettelystä aiheutuvat kustannukset, tuomioistuin, jossa asia on vireillä, voi vaatia, että hakijan on suoritettava ennakkomaksu näistä kustannuksista tai asetettava niistä riittävä vakuus.

31 artikla

Yhteistyö- ja tietojenantovelvollisuus

1. Jollei tietojen salassapitoa koskevista säännöksistä muuta johdu, päämenettelyn ja sekundäärimenettelyn selvittäjillä on keskinäinen tietojenantovelvollisuus. Heidän on viipymättä annettava toisilleen tieto sellaisesta seikasta, jolla voi olla merkitystä toisessa menettelyssä, ja erityisesti siitä, missä vaiheessa saatavien ilmoittaminen ja tutkiminen on, sekä myös menettelyn päättämiseen tähtäävistä toimenpiteistä.

2. Jollei näihin menettelyihin sovellettavista säännöksistä muuta johdu, päämenettelyn ja sekundäärimenettelyn selvittäjien on oltava yhteistyössä keskenään.

3. Sekundäärimenettelyn selvittäjän on annettava päämenettelyn selvittäjälle hyvissä ajoin tilaisuus tehdä ehdotuksia sekundäärimenettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden rahaksimuutosta tai käytöstä.

32 artikla

Velkojien oikeuksien käyttö

1. Velkoja voi ilmoittaa saatavansa päämenettelyssä ja sekundäärimenettelyssä.

2. Päämenettelyn selvittäjän ja sekundäärimenettelyn selvittäjän on ilmoitettava toisessa menettelyssä saatavat, jotka on jo ilmoitettu siinä menettelyssä, johon kyseinen selvittäjä on määrätty, jos tämä on viimeksimainitun menettelyn velkojien edun mukaista, kuitenkin siten, että velkojilla on oikeus kieltää saatavansa ilmoittaminen tai peruuttaa se, jos sovellettava laki sen sallii.

3. Päämenettelyn selvittäjällä ja sekundäärimenettelyn selvittäjällä on samanlainen oikeus kuin velkojalla osallistua toiseen menettelyyn, erityisesti velkojainkokouksiin.

33 artikla

Likvidaatiotoimenpiteiden keskeyttäminen

1. Sekundäärimenettelyn aloittaneen tuomioistuimen on päämenettelyn selvittäjän pyynnöstä määrättävä likvidaatiotoimenpiteet kokonaan

▼B

tai osittain keskeytettäviksi, kuitenkin siten, että tuomioistuin voi tällöin vaatia päämenettelyn selvittäjältä tarpeellisia toimia sekundäärimenettelyn velkojien ja tiettyjen velkojaryhmien etujen turvaamiseksi. Tämä päämenettelyn selvittäjän keskeytyspyyntö voidaan hylätä vain, jos on ilmeistä, että keskeytyksellä ei ole merkitystä päämenettelyn velkojille. Likvidaation keskeytys voidaan määrätä enintään kolmeksi kuukaudeksi. Sitä voidaan jatkaa tai se voidaan uusia täksi määräajaksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuomioistuimen on peruutettava likvidaatiotoimenpiteiden keskeytys

— päämenettelyn selvittäjän pyynnöstä;

— omasta aloitteestaan, velkojan tai sekundäärimenettelyn selvittäjän pyynnöstä, jos keskeytystä ei voi enää pitää perusteltuna, erityisesti päämenettelyn tai sekundäärimenettelyn velkojien kannalta.

34 artikla

Sekundäärimenettelyn päättävät toimenpiteet

1. Milloin sekundäärimenettelyyn sovellettavan lain mukaan menettely voidaan päättää ilman likvidaatiota tervehdyttämissuunnitelman, sovinnon tai vastaavan toimenpiteen avulla, päämenettelyn selvittäjä voi ehdottaa tällaista toimenpidettä.

Sekundäärimenettely voidaan lopullisesti päättää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla toimenpiteellä ainoastaan päämenettelyn selvittäjän suostumuksella tai, jollei tämän suostumusta saada, jos ehdotettu toimenpide ei loukkaa päämenettelyn velkojien taloudellisia etuja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetusta, sekundäärimenettelyssä esitetystä toimenpiteestä johtuvat rajoitukset velkojien oikeuksiin, kuten maksun lykkäys tai maksuvelvollisuudesta vapautuminen, eivät ilman asianomaisten velkojien suostumusta voi koskea sitä velallisen omaisuutta, joka ei kuulu tämän menettelyn piiriin.

3. Edellä olevan 33 artiklan nojalla määrätyn likvidaatiotoimenpiteitä koskevan keskeytyksen aikana vain päämenettelyn selvittäjä, tai tämän suostumuksella velallinen, voi ehdottaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sekundäärimenettelyssä. Muuta sellaista toimenpidettä koskevaa ehdotusta ei voida ottaa äänestykseen eikä vahvistaa.

35 artikla

Sekundäärimenettelyssä jäljelle jäänyt omaisuus

Jos sekundäärimenettelyn piiriin kuuluvan omaisuuden rahaksimuutolla on mahdollista maksaa kaikki siinä menettelyssä hyväksytyt saatavat, tässä menettelyssä määrätyn selvittäjän on viivytyksettä luovutettava ylijäämä päämenettelyn selvittäjälle.

36 artikla

Myöhemmin aloitettu päämenettely

Jos 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu menettely on aloitettu toisessa jäsenvaltiossa 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn jälkeen, 31–35 artiklaa sovelletaan aiemmin aloitettuun menettelyyn siltä osin kuin se on tämän menettelyn vaihe huomioon ottaen mahdollista.

▼B

37 artikla [1]

Aiemmin aloitetun maksukyvyttömyysmenettelyn muuntaminen

Päämenettelyn selvittäjä voi pyytää, että jossakin jäsenvaltiossa aiemmin aloitettu, liitteessä A mainittu menettely muunnetaan likvidaatiomenettelyksi, jos muuntaminen on päämenettelyn velkojien etujen mukaista.

Tuomioistuin, joka 3 artiklan 2 kohdan mukaan on toimivaltainen, päättää kyseisen menettelyn muuntamisesta liitteessä B mainituksi menettelyksi.

38 artikla

Turvaamista koskevat toimenpiteet

Kun 3 artiklan 1 kohdan mukaan toimivaltainen jäsenvaltion tuomioistuin on määrännyt väliaikaisen selvittäjän varmistaakseen velallisen omaisuuden säilymisen, tämä väliaikainen selvittäjä voi pyytää toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan velallisen omaisuuden säilyttämiseksi ja turvaamiseksi sen valtion lain mukaisia toimenpiteitä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen ja menettelyn aloittamista koskevan päätöksen tekemisen väliseksi ajaksi.

IV LUKU

Tietojen antaminen velkojille ja saatavien ilmoittaminen

39 artikla

Oikeus saatavien ilmoittamiseen

Velkojalla, jolla on asuin- tai kotipaikka taikka sääntömääräinen kotipaikka muussa jäsenvaltiossa kuin menettelyn aloitusvaltiossa, mukaan lukien jäsenvaltion veroviranomaiset ja sosiaaliturvaviranomaiset, on oikeus ilmoittaa vaatimuksensa kirjallisesti maksukyvyttömyysmenettelyssä.

40 artikla

Velvollisuus antaa tietoja velkojille

1. Kun maksukyvyttömyysmenettely on alkanut jäsenvaltiossa, sen valtion toimivaltaisen tuomioistuimen tai tämän määräämän selvittäjän on viipymättä toimitettava tästä ilmoitus niille tunnetuille velkojille, joilla on asuinpaikka tai kotipaikka taikka sääntömääräinen kotipaikka toisessa jäsenvaltiossa.

2. Tässä ilmoituksessa, joka on toimitettava erikseen kullekin velkojalle, on mainittava erityisesti määräajat, seuraamukset niiden laiminlyönnistä, se toimielin tai viranomainen, joka ottaa vastaan ilmoitukset saatavista, sekä muut määrätyt toimenpiteet. Siitä on käytävä ilmi myös, onko velkojan ilmoitettava saatava, joka on etuoikeutettu tai jonka vakuutena on esineoikeus.

41 artikla

Saatavaa koskevan ilmoituksen sisältö

Velkojan on toimitettava jäljennökset niistä asiakirjoista, jos sellaisia on, jotka ovat todisteena hänen saatavastaan ja ilmoitettava saatavansa laatu,

[1] Huom, Portugalin lausuma asetuksen 26 ja 37 artiklan soveltamisesta (EYVL C 183, 30.6.2000, s. 1).

▼B

saatavan syntymisen ajankohta ja määrä, vetoaako hän saatavansa osalta etuoikeuteen, esinevakuusoikeuteen tai omistuksenpidätykseen sekä mitä omaisuutta se oikeus koskee, johon hän vetoaa.

42 artikla

Kielet

1. Edellä 40 artiklassa tarkoitetut ilmoitukset on toimitettava menettelyn aloitusvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä. Sitä varten on käytettävä lomaketta, jonka otsikkona on ”Kehotus saatavan ilmoittamiseen. Noudatettavat määräajat” kaikilla Euroopan unionin toimielinten virallisilla kielillä.

2. Velkoja, jolla on asuinpaikka tai kotipaikka taikka sääntömääräinen kotipaikka muussa jäsenvaltiossa kuin menettelyn aloitusvaltiossa, voi toimittaa ilmoituksensa tämän muun valtion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä. Tällöin saatavaa koskevan ilmoituksen otsikkona on kuitenkin oltava ”Saatavaa koskeva ilmoitus” menettelyn aloittamisvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä. Lisäksi velkojalta voidaan vaatia käännös menettelyn aloittamisvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä.

V LUKU

Siirtymäsäännökset ja loppusäännökset

43 artikla

Ajallinen soveltaminen

Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan ainoastaan niihin maksukyvyttömyysmenettelyihin, jotka aloitetaan asetuksen tultua voimaan. Velallisen ennen tämän asetuksen voimaantuloa tekemiin oikeustoimiin sovelletaan edelleen sitä lakia, joka oli niihin niiden tekohetkellä sovellettava laki.

44 artikla

Suhde sopimuksiin

1. Voimaantulonsa jälkeen tämä asetus korvaa niiden asioiden osalta, joita se koskee, jäsenvaltioiden keskinäisissä suhteissa seuraavat kahden tai useamman jäsenvaltion väliset sopimukset:

a) Pariisissa 8 päivänä heinäkuuta 1899 allekirjoitettu oikeustoimivaltaa, oikeuspäätösten, välimiestuomioiden ja virallisesti vahvistettujen asiakirjojen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva Belgian ja Ranskan sopimus;

b) Brysselissä 16 päivänä heinäkuuta 1969 allekirjoitettu konkurssia, sovintoratkaisua ja maksujen lykkäystä koskeva Belgian ja Itävallan sopimus (lisäpöytäkirjalla 13 päivänä kesäkuuta 1973 täydennettynä);

c) Brysselissä 28 päivänä maaliskuuta 1925 allekirjoitettu Belgian ja Alankomaiden sopimus alueellisesta konkurssia koskevasta tuomioistuinten toimivallasta sekä tuomioiden, välimiestuomioiden ja virallisesti vahvistettujen asiakirjojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;

d) Wienissä 25 päivänä toukokuuta 1979 allekirjoitettu Saksan liittotasavallan ja Itävallan sopimus konkurssista ja sovintoratkaisusta;

▼B

e) Wienissä 27 päivänä helmikuuta 1979 allekirjoitettu Ranskan ja Itävallan sopimus tuomioistuinten toimivallasta, konkurssia koskevien tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;

f) Roomassa 3 päivänä kesäkuuta 1930 allekirjoitettu Italian ja Ranskan sopimus siviili- ja kauppaoikeudellisten tuomioiden täytäntöönpanosta;

g) Roomassa 12 päivänä heinäkuuta 1977 allekirjoitettu Italian ja Itävallan sopimus konkurssista ja sovintoratkaisusta;

h) Haagissa 30 päivänä elokuuta 1962 allekirjoitettu Alankomaiden kuningaskunnan ja Saksan liittotasavallan sopimus tuomioiden sekä muiden siviili- ja kauppaoikeudellisten täytäntöönpanokelpoisten asiakirjojen keskinäisestä tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;

i) Brysselissä 2 päivänä toukokuuta 1934 allekirjoitettu Yhdistyneen kuningaskunnan ja Belgian sopimus ja pöytäkirja vastavuoroisesta siviili- ja kauppaoikeudellisten tuomioiden täytäntöönpanosta;

j) Kööpenhaminassa 7 päivänä marraskuuta 1933 allekirjoitettu Tanskan, Suomen, Norjan, Ruotsin ja Islannin välinen konkurssia koskeva sopimus;

k) Istanbulissa 5 päivänä kesäkuuta 1990 allekirjoitettu eurooppalainen yleissopimus konkurssiin liittyvistä tietyistä kansainvälisistä näkökohdista;

▼A1

l) Ateenassa 18 päivänä kesäkuuta 1959 allekirjoitettu Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan ja Kreikan kuningaskunnan sopimus tuomioiden vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;

m) Belgradissa 18 päivänä maaliskuuta 1960 allekirjoitettu Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan ja Itävallan tasavallan sopimus kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen välitystuomioiden ja välitysratkaisujen vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;

n) Roomassa 3 päivänä joulukuuta 1960 allekirjoitettu Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan ja Italian tasavallan sopimus keskinäisestä oikeudellisesta yhteistyöstä siviili- ja hallinnollisissa asioissa;

o) Belgradissa 24 päivänä syyskuuta 1971 allekirjoitettu Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan ja Belgian kuningaskunnan sopimus oikeudellisesta yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa;

p) Pariisissa 18 päivänä toukokuuta 1971 allekirjoitettu Jugoslavian hallituksen ja Ranskan hallituksen sopimus tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla;

q) Ateenassa 22 päivänä lokakuuta 1980 allekirjoitettu Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Helleenien tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa, edelleen voimassa Tšekin tasavallan ja Kreikan välillä;

r) Nikosiassa 23 päivänä huhtikuuta 1982 allekirjoitettu Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Kyproksen tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa, edelleen voimassa Tšekin tasavallan ja Kyproksen välillä;

s) Pariisissa 10 päivänä toukokuuta 1984 allekirjoitettu Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan hallituksen ja Ranskan tasavallan hallituksen sopimus oikeusavusta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili-, perhe- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, edelleen voimassa Tšekin tasavallan ja Ranskan välillä;

t) Prahassa 6 päivänä joulukuuta 1985 allekirjoitettu Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan ja Italian tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa, edelleen voimassa Tšekin tasavallan ja Italian välillä;

▼A1

u) Tallinnassa 11 päivänä marraskuuta 1992 allekirjoitettu Latvian tasavallan, Viron tasavallan ja Liettuan tasavallan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista;

v) Tallinnassa 27 päivänä marraskuuta 1998 allekirjoitettu Viron ja Puolan sopimus oikeusavun myöntämisestä ja oikeussuhteista siviili-, työ- ja rikosoikeudellisissa asioissa;

w) Varsovassa 26 päivänä tammikuuta 1993 allekirjoitettu Liettuan tasavallan ja Puolan tasavallan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista siviili-, perhe-, työ- ja rikosoikeudellisissa asioissa;

▼M3

x) Bukarestissa 19 päivänä lokakuuta 1972 allekirjoitettu Romanian sosialistisen tasavallan ja Helleenien tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa ja sen pöytäkirja;

y) Pariisissa 5 päivänä marraskuuta 1974 allekirjoitettu Romanian sosialistisen tasavallan ja Ranskan tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa;

z) Ateenassa 10 päivänä huhtikuuta 1976 allekirjoitettu Bulgarian kansantasavallan ja Helleenien tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa;

aa) Nikosiassa 29 päivänä huhtikuuta 1983 allekirjoitettu Bulgarian kansantasavallan ja Kyproksen tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosasioissa;

ab) Sofiassa 18 päivänä tammikuuta 1989 allekirjoitettu Bulgarian kansantasavallan hallituksen ja Ranskan tasavallan hallituksen sopimus keskinäisestä oikeusavusta siviiliasioissa;

ac) Bukarestissa 11 päivänä heinäkuuta 1994 allekirjoitettu Romanian ja Tšekin tasavallan sopimus oikeusavusta siviiliasioissa;

ad) Bukarestissa 15 päivänä toukokuuta 1999 allekirjoitettu Romanian ja Puolan sopimus oikeusavusta ja oikeussuhteista siviiliasioissa.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa mainittuja sopimuksia sovelletaan edelleen ennen tämän asetuksen voimaantuloa aloitettujen menettelyjen osalta.

3. Tätä asetusta ei sovelleta

a) jäsenvaltiossa siltä osin kuin se on ristiriidassa sellaisen sopimuksen konkurssia koskevien velvoitteiden kanssa, jonka tämä valtio on ennen tämän asetuksen voimaantuloa tehnyt yhden tai useamman kolmannen maan kanssa;

b) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneessä kuningaskunnassa siltä osin kuin se on ristiriidassa sellaisista konkurssia koskevista kansainyhteisön puitteissa tehdyistä sopimuksista johtuvien velvoitteiden kanssa, joita sovelletaan tämän asetuksen tullessa voimaan.

45 artikla

Liitteiden muuttaminen

Neuvosto voi määräenemmistöllä jäsenensä aloitteesta tai komission ehdotuksesta muuttaa liitteitä.

46 artikla

Kertomukset

Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2012 ja sen jälkeen viiden vuoden välein. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus asetuksen mukauttamiseksi.

▼B

47 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä toukokuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

▼M2

LIITE A

Asetuksen 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetut maksukyvyttömyysmenettelyt

BELGIË/BELGIQUE

— Het faillissement/La faillite

— Het gerechtelijk akkoord/Le concordat judiciaire

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire

— De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites

▼M3

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност

▼M2

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs

— Nucené vyrovnání

— Vyrovnání

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

EESTI

— Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

— Η προσωρινή διαχείριση εταιρείας. Η διοίκηση και διαχείριση των πιστωτών

— Η υπαγωγή επιχείρησης υπό επίτροπο με σκοπό τη σύναψη συμβιβασμού με τους πιστωτές

ESPAÑA

— Concurso

FRANCE

— Sauvegarde

— Redressement judiciaire

— Liquidation judiciaire

IRELAND

— Compulsory winding-up by the court

— Bankruptcy

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

▼M2

— Company examinership

ITALIA

— Fallimento

— Concordato preventivo

— Liquidazione coatta amministrativa

— Amministrazione straordinaria

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου

— Πτώχευση κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

— Bankrots

— Izlīgums

— Sanācija

LIETUVA

— įmonės restruktūrizavimo byla

— įmonės bankroto byla

— įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

— Faillite

— Gestion contrôlée

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)

— Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás

— Felszámolási eljárás

MALTA

— Xoljiment

— Amministrazzjoni

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri

— Stralċ mill-Qorti

— Falliment f'każ ta' negozjant

NEDERLAND

— Het faillissement

— De surseance van betaling

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren

— Das Ausgleichsverfahren

POLSKA

— Postępowanie upadłościowe

▼M2

— Postępowanie układowe

— Upadłość obejmująca likwidację

— Upadłość z możliwością zawarcia układu

PORTUGAL

— O processo de insolvência

— O processo de falência

— Os processos especiais de recuperação de empresa, ou seja:

A concordata

A reconstituição empresarial

A reestruturação financeira

A gestão controlada

▼M3

ROMÂNIA

— Procedura reorganizării judiciare și a falimentului

▼M2

SLOVENIJA

— Stečajni postopek

— Skrajšani stečajni postopek

— Postopek prisilne poravnave

— Prisilna poravnava v stečaju

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie

— Reštrukturalizačné konanie

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs

— Yrityssaneeraus/företagssanering

SVERIGE

— Konkurs

— Företagsrekonstruktion

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court

— Voluntary arrangements under insolvency legislation

— Bankruptcy or sequestration

▼M2

LIITE B

Asetuksen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetut likvidaatiomenettelyt

BELGIË/BELGIQUE

— Het faillissement/La faillite

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire

▼M3

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност

▼M2

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs

— Nucené vyrovnání

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

EESTI

— Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

ESPAÑA

— Concurso

FRANCE

— Liquidation judiciaire

IRELAND

— Compulsory winding-up

— Bankruptcy

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

ITALIA

— Fallimento

— Liquidazione coatta amministrativa

— Concordato preventivo con cessione dei beni

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές (με την επικύρωση του Δικαστηρίου)

— Πτώχευση

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

▼M2

LATVIJA

— Bankrots

LIETUVA

— įmonės bankroto byla

— įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

— Faillite

— Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

— Felszámolási eljárás

MALTA

— Stralċ volontarju

— Stralċ mill-Qorti

— Falliment inkluż il-ħruġ ta' mandat ta' qbid mill-Kuratur f'każ ta' negozjant fallut

NEDERLAND

— Het faillissement

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren

POLSKA

— Postępowanie upadłościowe

— Upadłość obejmująca likwidację

PORTUGAL

— O processo de insolvência

— O processo de falência

▼M3

ROMÂNIA

— Faliment

▼M2

SLOVENIJA

— Stečajni postopek

— Skrajšani stečajni postopek

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs

SVERIGE

— Konkurs

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court

— Winding-up through administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)

— Bankruptcy or sequestration

▼M2

LIITE C

Asetuksen 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetut selvittäjät

BELGIË/BELGIQUE

— De curator/Le curateur

— De commissaris inzake opschorting/Le commissaire au sursis

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes

— De vereffenaar/Le liquidateur

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire

▼M3

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик

— Временен синдик

— (Постоянен) синдик

— Служебен синдик

▼M2

ČESKÁ REPUBLIKA

— Správce podstaty

— Předběžný správce

— Vyrovnací správce

— Zvláštní správce

— Zástupce správce

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter

— Vergleichsverwalter

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)

— Verwalter

— Insolvenzverwalter

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)

— Treuhänder

— Vorläufiger Insolvenzverwalter

EESTI

— Pankrotihaldur

— Ajutine pankrotihaldur

— Usaldusisik

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος

— Ο προσωρινός διαχειριστής. Η διοικούσα επιτροπή των πιστωτών

— Ο ειδικός εκκαθαριστής

— Ο επίτροπος

ESPAÑA

— Administradores concursales

FRANCE

— Mandataire judiciaire

— Liquidateur

— Administrateur judiciaire

▼M2

— Commissaire à l'exécution du plan

IRELAND

— Liquidator

— Official Assignee

— Trustee in bankruptcy

— Provisional liquidator

— Examiner

ITALIA

— Curatore

— Commissario

— Liquidatore giudiziale

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και προσωρινός εκκαθαριστής

— Επίσημος παραλήπτης

— Διαχειριστής της πτώχευσης

— Εξεταστής

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators

LIETUVA

— Bankrutuojančių įmonių administratorius

— Restruktūrizuojamų įmonių administratorius

LUXEMBOURG

— Le curateur

— Le commissaire

— Le liquidateur

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő

— Felszámoló

MALTA

— Amministratur Proviżorju

— Riċevitur Uffiċjali

— Stralċjarju

— Manager Speċjali

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment

NEDERLAND

— De curator in het faillissement

— De bewindvoerder in de surseance van betaling

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Masseverwalter

— Ausgleichsverwalter

— Sachwalter

— Treuhänder

▼M2

— Besondere Verwalter

— Konkursgericht

POLSKA

— Syndyk

— Nadzorca sądowy

— Zarządca

PORTUGAL

— Administrador da insolvência

— Gestor judicial

— Liquidatário judicial

— Comissão de credores

▼M3

ROMÂNIA

— Administrator (judiciar)

— Lichidator (judiciar)

▼M2

SLOVENIJA

— Upravitelj prisilne poravnave

— Stečajni upravitelj

— Sodišče, pristojno za postopek prisilne poravnave

— Sodišče, pristojno za stečajni postopek

SLOVENSKO

— Predbežný správca

— Správca

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare

— Selvittäjä/utredare

SVERIGE

— Förvaltare

— God man

— Rekonstruktör

UNITED KINGDOM

— Liquidator

— Supervisor of a voluntary arrangement

— Administrator

— Official receiver

— Trustee

— Provisional liquidator

— Judicial factor